

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

cxc [i.e. ix]. Intensio amissionem totius qualitatis imperfectioris, &
productionem novæ perfectioris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

dinis) sensibiles, corruptivas, id est, dis-
ponentes ad generationem & corruptionem.
Consistit & illa, non in productione ha-
rum qualitatum, sed in ipsa unitione earun-
dem cum subjecto; hoc enim priusquam
illis unitur, non potest dici alteratum. Al-
teratio accepta strictius, per se loquendo
est successiva, ob resistantiam contrarii:
terminata vero ad qualitatem non haben-
tem contrarium, est ideò solùm succes-
siva, quia successivè partibus passi appli-
catur. Item ea per se loquendo est conti-
nua & sine interruptione. Arist. autem
negans, alterationem esse motum conti-
nuum, dicensque eos, qui dicunt rem
continuò alterari, rebus etiam perspicuis ad-
versari; per tò *continuum* intelligit *per-*
petuum; oppugnat enim eos, qui cen-
sebant, omnia perenni motu agitari, ne-
que ullo tempore sub ulla forma quies-
cere.

IX. INTENSIO qualitatum (suppono
enim nec quantitatem, cujus plures par-
tes nequeunt esse in eadem subjecti par-
te, nec relationem, ratione cujus præ-
cise

cisè aliqua non dicuntur sibi magis vel minùs similia , sed ratione rationis fundandi intensioris ; nec actionem , quæ non nisi ratione termini intensioris una alterâ est intensior, capacem esse propriè intensioris) dici potest , quòd sit motus à minùs tali ad magis tale ; & opposita ei remissio, quòd sit motus (intellige analogicè) à magis tali ad minùs tale. Non fit primò formaliter per majorem depurationem subjecti à contrario ; (etsi hæc naturaliter ei conjuncta sit in qualitatibus habentibus contrarium) intenduntur enim verè qualitates non habentes contrarium , ut lux : & gratia sanctificans in homine justo intenditur absquè eo , quòd depuretur ille à peccato. Ad hæc depuratio seu expulsio contrarii V. G. frigoris est mera negatio seu desitio, & esse potest supernaturaliter absquè eo , quòd intendatur qualitas opposita V. G. calor : & quò magis intenditur calor , eò magis expellitur frigus , atqui illud totum semel expulsum non expellitur iterum ; ergo expellitur per partes : ergo sicut in remissione pars una post alteram expellitur , ita in intensione pars una post aliam producetur. Secundò non

non fit per amiffionem totius qualitatis imperfectioris, & per productionem perfectioris adæquatè à priore diftinctam; cum enim gradus intenfus nullam habeat contrarietatem cum gradu remiffio, fed potiùs naturalem confenfum, cur hic adveniente illo periret? Certè fi fic fit intenfio, jam etiam fiet remiffio per amiffionem qualitatis perfectioris & productionem novæ imperfectioris: quis ergo, dum calor aquæ ferventis in medio nivis locatæ remittitur, producit illum calorem imperfectiorem perfectiore deperdito? non aqua, cui ille calor eft violentus; non nix, quæ nullius caloris vim productivam habet; non calor perfectior, qui deperditur, cum ille primò non fit, dum calor ille imperfectior primò eft; non Deus, ad cujus enim exigentiam ille hoc faceret? non frigoris, utpote quod tantum exigit, ut fubtrahatur concursus ifti parti caloris, quæ conjuncta cum reliquis faciebat calorem pugnare fecum. Præterea dabitur mutua caulalitas inter qualitates in fe invicem agentes, fe fequè mutuò debilitantes; dum enim manus calida calefacit manum frigidam, & hæc vice verfa frigefacit calidam, calor manus A,

qui est causa remittens frigus in manu B, producit minus frigus priori frigore destructo, è contra frigus manus B, quod est causa remittens calorem in manu A, producit minorem in manu A, & hoc quidem pro eodem instante, sed hoc minus frigus non potest produci à calore intensiore manus B, utpote qui perit eodem instante, ergo à minore calore, qui minor calor eodem instante producitur à minore isto frigore; à majore enim frigore produci nequit, cum & ipsum pereat pro eodem instante. Nequè obstat, quòd in motu locali nova ubicatio non acquiratur, nisi per dita veteri; hoc enim fit ideo, quia mobile ubicari non potest simul in duobus locis adæquatis, vel in uno adæquato, & simul in alio inadæquato. Tertio non fit per majorem radicationem ejusdem indivisibilis qualitatis in subjecto sine ulla novæ partis productione; malè enim dicitur hæc radicatio major consistere in eo, quòd producat perfectior qualitatis existentia, manente eadem ejus essentiâ, quia malè essentia ab existentia distinguitur; & cum existere, sit rem totam positam esse extra causas, & deservisse

ruisse adæquatè statum puri nihili, quomodo poterit, quod semel positum est extra causas, magis & magis poni extra causas? adhæc vis, activa qualitatis intenditur, sed hæc secundum adversarios non est rei existentia, sed essentia: malè item dicitur, consistere in perfectiore eductione ejusdem qualitatis è subjecto; quomodo enim qualitas, quæ utpote indivisibilis, juxta adversarios tota simul educitur, potest dein magis educi? & quomodo eductio erit perfectior, cum neque terminus ejus, neque principium, neque passum fiat perfectius? Malè iterum dicitur, consistere illam in perfectiore unione ejusdem invariatae qualitatis cum subjecto; vel enim producitur nova unio prioris pereunte, & jam redeunt rationes allatae contra præcedentem sententiam, vel nova pars unionis prioris unione manente, sed frustra hæc additur, nisi & addatur nova pars unienda. Præterea de fide est, ut patet ex Trid. Sacramenta collata homini justo conferre novam gratiam, adeoque non tantum perfectiorem gratiæ præexistentis unionem cum anima. Deniq; generaliter hanc opinionem oppugnat, D. Tho. teste Mauro hinc

q. 27. dum ait: quòd quidam dixerunt, charitatem non augeri secundum essentiam, sed solum secundum radicationem in subjecto, vel fervorem, hi vocem ignorarunt. Fatemur nihilominus, eundem ipsum hunc S. Doct. explicare intensiorem per majorem radicationem, sed longè aliter explicandam, nimirum, quòd fiat per partes plures acquisite, sicut arbor tunc magis radicatur, quando plures radicem partes acquirit.

X. Verùm fit intensio (qualis non est, dum motui tardo velocior, motus enim manens idem ex tardo nequit fieri velocior, dum figuræ minùs curvæ magis curva, eadem enim ex minùs curva non potest fieri magis curva, dum actui remissiori substituitur intensior; idem enim actus vitalis, saltem respectu actionis propter modum tendendi variatum non potest esse intensior & remissior) per novorum graduum seu partium intensivarum qualitatis ex eadem subjecti parte educatarum unionem inter se & cum subjecto; Ita enim, ut habet Arist. ex calido aliquid fit magis calidum, sicut ex frigido fit calidum, sed ex frigido fit calidum per productionem novi caloris: sine quo novo calore non poterit